

Súd: Okresný súd Bardejov
Spisová značka: 2Csp/63/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8219201823
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 01. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Krochtová
ECLI: ECLI:SK:OSBJ:2020:8219201823.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bardejov sudkyňou JUDr. Katarínou Krochtovou v právnej veci žalobcu Všeobecná úverová banka, a.s., so sídlom Mlynské Nivy 1, 829 90 Bratislava, IČO: 31 320 155, zast. Advokátska kancelária Gallo, s.r.o., so sídlom Jilemnického 4012/30, 036 01 Martin, proti žalovanej E. Y., W.. XX.XX.XXXX, F. XXX XX Y. XXX, o zaplatenie sumy 1.392,73 Eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Žalovaná je povinná zaplatiť žalobcovi sumu 880,40 Eur spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 880,40 Eur od 30.01.2017 do zaplatenia, v pravidelných mesačných splátkach vo výške 25,00 Eur, splatných k 20. dňu v mesiaci, počnúc prvou splátkou splatnou 20. dňa v mesiaci, nasledujúceho po mesiaci, v ktorom rozsudok nadobudne právoplatnosť s tým, že v prípade omeškania s plnením čo i len jednej splátky nastáva splatnosť celého plnenia.

II. V prevyšujúcej časti súd žalobu z a m i e t a.

III. Žalobca má voči žalovanej nárok na náhradu trov konania v rozsahu 36,79%, o ktorých výške rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 03.09.2019 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 1.392,73 Eur spolu s 5,00 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 1.392,73 Eur od 30.01.2017 do zaplatenia.

2. V žalobe dôvodil tým, že je právnym nástupcom Consumer Finance Holding, a.s., Hlavné námestie 12, 060 01 Kežmarok, IČO: 35 923 130 (ďalej len „CFH“), ktorý so žalovanou uzatvoril dňa 03.06.2015 zmluvu o pôžičke č. 6205807/0059265284, na základe ktorej poskytol žalovanej celkovú sumu pôžičky 1.400,00 Eur. Podľa zmluvy o pôžičke mala žalovaná splácať pôžičku v pravidelných 60 mesačných splátkach v sume 40,81 Eur až do celkovej sumy pôžičky vo výške 2.448,60 Eur. Do podania žaloby uhradila žalovaná sumu 519,60 Eur. Vzhľadom k tomu, že žalovaná porušila svoju povinnosť splácať poskytnutú pôžičku resp. jednotlivé povinné splátky riadne a včas, t.j. v súlade so zmluvou a podmienkami k zmluve, žalobca dňa 26.11.2016 listom - predžalobná upomienka vyzval žalovanú k úhrade dlžných splátok a upozornil ju na možnosť vyhlásenia splatnosti úveru. Nakoľko k úhrade dlžných splátok nedošlo, žalobca dňa 19.01.2017 úver zosplatnil, o čom bola žalovaná informovaná listom zo dňa 24.01.2017 - Oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Celkový dlh žalovanej ku dňu podania žaloby predstavoval podľa žalobcu sumu 1.392,73 Eur. Žalobca si zároveň uplatnil aj zákonné úroky z omeškania vo výške 5,00% ročne zo sumy 1.392,73 Eur od 30.01.2017 do zaplatenia, ako aj trovy konania.

3. Žalovaná sa k podanej žalobe písomne nevyjadрила.

4. Súd vo veci nariadil pojednávanie, na ktorom nebol prítomný právny zástupca žalobcu, ktorý svoju neúčast' vopred ospravedlnil a súhlasil, aby sa konalo v jeho neprítomnosti. Na pojednávaní dňa 09.01.2020 súd vyhlásil rozsudok vo veci samej v prítomnosti žalovanej.

5. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s obsahom žaloby, jej prílohami, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 03.06.2015, predžalobnou upomienkou a doručenkou, oznámením o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, prehľadom splátok a úhrad, listinnými dôkazmi o zdravotnom stave žalovanej a s obsahom ďalších v spise pripojených listinných dôkazov.

6. Pokiaľ ide o aktívnu vecnú legitímáciu žalobcu, z doterajšej rozhodovacej praxe súdu mu je známa skutočnosť, že došlo k zlúčeniu spoločnosti CFH so spoločnosťami VÚB, a.s. (žalobca) a VÚB leasing, a.s., a to tak, že CFH zanikla a nástupníckymi spoločnosťami sa stali žalobca a VÚB leasing, a.s., ktorý pokračuje v produkte QCar a produkte Triangel - splátkový predaj, pričom v prevádzkovaní ostatného podnikania pokračuje žalobca. Túto skutočnosť súd nemusel zvlášť dokazovať. Z tohto dôvodu žalobcovi svedčí aktívna vecná legitímácia v danom spore, ktorý má základ v zmluve o spotrebiteľskom úvere.

7. Podľa zistení súdu CFH a žalovaná uzavreli dňa 03.06.2015 zmluvu o spotrebiteľskom úvere, na základe ktorej CFH poskytol žalovanej pôžičku vo výške 1.400,00 Eur s mesačnou splátkou v sume 40,81 Eur v počte 60, pri ročnej úrokovej sadzbe 27,64 %, RPMN 27,64 % a priemernej hodnote RPMN 37,67 %. Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 1.048,60 Eur a celková čiastka predstavovala sumu 2.448,60 Eur. Termín konečnej splatnosti bol stanovený na 06/2020.

8. Súd ďalej zistil, že po tom, čo žalovaná neplnila splátky riadne a včas, právny predchodca žalobcu ju listom zo dňa 26.11.2016, doručeným dňa 12.12.2016, vyzval na úhradu dlžnej sumy a následne listom zo dňa 24.01.2017 jej oznámil okamžitú splatnosť úveru.

9. Z prehľadu splátok a úhrad súd zistil, že žalovaná žalobcovi na splátkach uhradila celkovo sumu 519,60 Eur.

10. Zo žalovanou predložených listinných dôkazov - lekárskeho správ súd zistil, že žalovaná je liečená v kardiologickej ambulancii.

11. Lustráciou v systéme Sociálnej poisťovne súd zistil, že žalovaná mesačne poberá starobný dôchodok a vdovský dôchodok v celkovej sume 326,10 Eur.

12. Žalovaná na pojednávaní uviedla, že úver si vzala ešte za života manžela, ktorý zomrel v novembri 2015. Po smrti manžela s ňou žije syn s rodinou, má dve dospelé deti, ale tie nepracujú a nevesta má epilepsiu. Ona sama je chorá na srdce, má strojček a vedela by splácať po 25,00 Eur mesačne, čo už je aj tak pre ňu dosť. Po vykonaní lustrácie súdom žalovaná potvrdila, že jej mesačný príjem je 326,10 Eur.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Na všetky právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, sa vždy prednostne použijú ustanovenia Občianskeho zákonníka, aj keď by sa inak mali použiť normy obchodného práva. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 54 ods. 2 Občianskeho zákonníka, v pochybnostiach o obsahu spotrebiteľských zmlúv platí výklad, ktorý je pre spotrebiteľa priaznivejší.

16. Podľa § 1 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy, t. j. k 03.06.2015 (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

17. Podľa § 2 písm. d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

18. Podľa § 9 odsek 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, Zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka musí obsahovať tieto náležitosti: (...) f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, (...) k) ročný percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov, (...).

19. Podľa § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch, poskytnutý spotrebiteľský úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov, ak zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosti podľa § 9 ods. 2 písm. a) až l), s), z) a aa).

20. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi CFH a žalovanou bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou o spotrebiteľskom úvere zo dňa 03.06.2015, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver v sume 1.400,00 Eur, ktorý sa zaviazala vrátiť formou pravidelných 60 mesačných splátok vo výške 40,81 Eur s ročnou úrokovou sadzbou 27,64 %, RPMN 27,64 % a pri priemernej hodnote RPMN 37,67 %. Celkové náklady spotrebiteľa predstavovali sumu 1.048,60 Eur a celková čiastka predstavovala sumu 2.448,60 Eur. Termín konečnej splatnosti bol stanovený na 06/2020.

21. Súd považoval za nesporné, a to vzhľadom na povahu účastníkov tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom spotrebiteľským, keďže CFH ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovanou, ktorá je fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovanej v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom). Zároveň ide i o spotrebiteľský úver podľa zákona o spotrebiteľských úveroch.

22. Pre spotrebiteľskú zmluvu je charakteristické, že spotrebiteľ vstupuje do zmluvného vzťahu s dodávateľom, ktorým je najčastejšie predávajúci, za zmluvných podmienok, ktoré si vopred určil dodávateľ, pričom spotrebiteľ nemá možnosť tieto podmienky individuálne ovplyvniť. Občiansky zákonník podrobnejšie špecifikuje všeobecné pravidlá pre dojednanie podmienok v spotrebiteľských zmluvách a výslovne ustanovuje, že takéto ustanovenia v zmluvách, ktoré spôsobujú nerovnováhu v právach a povinnostiach v neprospech spotrebiteľa, sú neprijateľné, a preto neplatné. Vychádza sa z toho, že predovšetkým spotrebiteľ v dobrej viere uzatvára zmluvu s dodávateľom, od ktorého sa očakáva, že vzhľadom na jeho podnikanie a ponúkaný tovar a služby koná profesionálne a v súlade s poctivým prístupom k podnikaniu. Predpokladá sa, že dodávateľ má vedomosti a skúsenosti a oproti spotrebiteľovi vystupuje ako zvýhodnený účastník zmluvného vzťahu založeného spotrebiteľskou zmluvou.

23. Súd konštatuje, že v uzatvorenej zmluve o pôžičke nie je uvedený údaj o konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru, ktorý sa vyžaduje podľa § 9 ods. 2 písm. f) zákona o spotrebiteľských úveroch, keď lehota splatnosti je uvedená ako „Termín konečnej splatnosti (mesiac/rok): 06/2020“. Takéto určenie

konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru nemožno považovať za súladné s dotknutým ustanovením zákona o spotrebiteľských úveroch, keď významom tohto ustanovenia bolo, aby spotrebiteľ už pri podpise zmluvy bol informovaný o tom, ako dlho je povinný plniť svoje povinnosti vyplývajúce mu zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Vyžaduje sa teda presná časová, dátumová špecifikácia konečnej splatnosti úveru, ktorá je dodávateľom určená na základe vstupných údajov. Pokiaľ teda samotná zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje údaj o konečnej splatnosti úveru, nemožno mať zato, že tento nedostatok možno nahradiť apelovaním na potenciálnu aktivitu spotrebiteľa vedúcu k určeniu konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru matematickými operáciami z iných v spotrebiteľskej zmluve dostupných údajov. Naopak je potrebné trvať na tom, že konečná splatnosť spotrebiteľského úveru musí byť určená konkrétnym časovým okamihom zreteľne tak, aby spotrebiteľ mohol pred vstupom do úverového vzťahu zohľadniť aj dĺžku jeho riadneho trvania, a tým uskutočniť najvhodnejšiu voľbu medzi viacerými úverovými produktmi, resp. dodávateľmi (obdobný názor je vyslovený v rozhodnutí Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 10.12.2012, sp. zn. 16Co/315/2012, sp. zn. 17Co/151/2012 zo dňa 19.09.2012, Krajského súdu v Trnave sp. zn. 11Co/101/2013 zo dňa 22.05.2013).

24. Súd zastáva názor, že ak vnútroštátny zákon ustanovuje ako obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru a dobu trvania zmluvy, je potrebné na danej náležitosti trvať. V opačnom prípade sa otvára priestor pre vyslovenie bezúročnosti a bezpoplatkovosti spotrebiteľského úveru poskytnutého na základe takejto zmluvy.

25. Súd konštatuje, že v zmluve absentuje aj ďalšia podstatná náležitosť podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch v súvislosti s tam uvedenou RPMN, a to uvedenie všetkých predpokladov použitých na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov.

26. Pokiaľ ide o obligatórnu náležitosť zmluvy o spotrebiteľskom úvere podľa § 9 ods. 2 písm. k) zákona o spotrebiteľských úveroch, Krajský súd v Prešove v rozhodnutí sp. zn. 5Co/59/2017 zo dňa 11.05.2017 vyslovil názor: „Ide o jeden z najdôležitejších údajov pre spotrebiteľa, pretože zohľadňuje všetky náklady, ktoré musí spotrebiteľ za úver uhradiť, a preto je najlepším indikátorom posúdenia výhodnosti či nevýhodnosti úveru. (...) Zákonnodarca jasne stanovil, že nepostačuje uvedenie len výšky RPMN, ale v zmluve je potrebné uviesť aj všetky predpoklady, ktoré boli použité pre výpočet RPMN. (...) obligatórnou náležitosťou zmluvy o spotrebiteľskom úvere je uvedenie predpokladov použitých pre výpočet RPMN aj podľa transponovanej smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/48/ES z 23.4.2008, a to v článku 10 ods. 2 písm. g) cit.: „Zmluva o úvere zrozumiteľne a stručne uvádza: ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané v čase uzavretia zmluvy o úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto miery;“ Obdobný právny názor bol vyslovený aj v rozsudku Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co/124/2016 zo dňa 03.11.2016, sp. zn. 3Co/7/2017 zo dňa 06.04.2017.

27. Hoci v predmetnej zmluve je v rámci čl. IX. Zmluvných podmienok, bod 7. uvedený vzorec pre výpočet RPMN, súd nepovažuje takéto dojednanie za také, ktoré by zodpovedalo dikcii § 9 ods. 2 písm. k) zákona č. 129/2010 Z. z. Je nepochybné, že naznačená konštrukcia výpočtu RPMN je pre bežného spotrebiteľa nejasná s malou pravdepodobnosťou spôsobilosti spotrebiteľa orientovať sa vo vzorci. Navyše výpočet nie je pre spotrebiteľa šitý na mieru, ide o vzorec, ktorý je súčasťou formulárovej zmluvy, ktorú dodávateľ predkladá v rozhodnom období veľkému počtu spotrebiteľov.

28. Keďže predmetná zmluva o spotrebiteľskom úvere nemá všetky náležitosti predpísané zákonom o spotrebiteľských úveroch, súd s poukazom na § 11 ods. 1 písm. b) zákona o spotrebiteľských úveroch vyhodnotil úver poskytnutý na základe takejto zmluvy ako bezúročný a bez poplatkov pre nedodržanie podmienok podľa § 9 ods. 2 písm. f) a k) zákona č. 129/2010 Z. z.

29. Na základe vyššie uvedeného je súd toho názoru, že žalobcovi zo zmluvy patrí len suma, ktorú žalovaná reálne čerpala titulom úveru po odpočítaní toho, čo mu žalovaná zaplatila. Žalovaná v danej veci čerpala titulom úveru sumu 1.400,00 Eur a uhradila sumu 519,60 Eur. Na základe vyššie uvedeného súd žalobcovi priznal sumu 880,40 Eur ako rozdiel medzi reálne poskytnutými finančnými prostriedkami a žalovanou uhradenými sumami a v prevyšujúcej časti žalobu zamietol.

30. Podľa § 517 ods. 1 veta prvá Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní.

31. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

32. Podľa § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka výška úrokov z omeškania je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

33. Žalovaná sa dostala do omeškania so splnením svojho peňažného dlhu vo výške 880,40 Eur. Žalobca žiadal, aby mu súd priznal úrok z omeškania v sadzbe 5,00 % ročne odo dňa 30.01.2017, teda po uplynutí 5 dní od oznámenia o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru. Súd v tejto časti žalobe vyhovel a žalovanej uložil povinnosť zaplatiť žalobcovi dlžnú sumu s úrokom z omeškania, výška ktorého je v súlade s § 3 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z. z.

34. Žalovaná žiadala o plnenie dlhu v splátkach, čo odôvodnila nízkym mesačným príjmom, výdavkami na základné potreby a svojím nepriaznivým zdravotným stavom. Vzhľadom na to, že mesačný príjem žalovanej činí 326,10 Eur, ako aj s prihliadnutím na to, že menovaná sa lieči v kardiologickej ambulancii, o čom súdu predložila dôkazy a v súvislosti s tým má spojené aj výdavky na lieky, súd jej žiadosti o plnenie v splátkach vyhovel. Súd zastáva názor, že mesačná splátka vo výške 25,00 Eur je vzhľadom na celkovú výšku dlhu 880,40 Eur s príslušenstvom zodpovedajúca nielen požiadavkám spotrebiteľa, ale aj legitímnym očakávaniam žalobcu, ktorý sa pri nastavení takýchto podmienok splácania môže reálne domôcť uspokojenia svojej pohľadávky zo strany žalovanej v časovom horizonte cca 3 rokov. Z tohto dôvodu súd v súlade s § 232 ods. 4 Civilného sporového poriadku uložil žalovanej zaplataenie dlhu v 25,00 eurových mesačných splátkach tak ako vyplýva z výroku I. tohto rozsudku s tým, že omeškanie s plnením čo i len jednej splátky má za následok splatnosť celého plnenia.

35. O trovách konania v danej veci súd rozhodol podľa § 255 ods. 2 Civilného sporového poriadku, podľa ktorého ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo. V konečnom dôsledku bol v spore úspešnejší žalobca, ktorému patrí náhrada trov konania po odpočítaní neúspechu v konaní, od jeho úspechu v konaní, a to v rozsahu 36,79 % z celkových trov konania, na ktoré by mal nárok pri plnom úspechu.

36. O výške náhrady trov konania rozhodne súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník v súlade s § 262 ods. 2 Civilného sporového poriadku.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať odvolanie strana, v ktorej neprospech bol rozsudok vydaný (§ 359 C.s.p.). Odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozsudku na Okresnom súde Bardejov. Odvolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v uvedenej lehote podané na príslušnom odvolacom súde (§ 362 ods. 1, 2 C.s.p.).

V odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (§ 127 C.s.p.) je treba uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 C.s.p.).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo

ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 365 ods. 1 C.s.p.).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 C.s.p.).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 C.s.p.). Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 C.s.p.). Odvolanie len proti odôvodneniu rozsudku nie je prípustné (§ 358 C.s.p.).

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak a) sa týkajú procesných podmienok, b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu, c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie (§ 366 C.s.p.).

Ak podá ten, kto je na to oprávnený, včas odvolanie, nenadobúda rozhodnutie právoplatnosť, dokiaľ o odvolaní právoplatne nerozhodne odvolací súd. Ak sa rozhodlo o niekoľkých právach so samostatným skutkovým základom alebo ak sa rozhodnutie týka niekoľkých subjektov a ide o samostatné spoločenstvo podľa § 76 a odvolanie sa výslovne vzťahuje len na niektoré práva alebo na niektoré subjekty, nie je právoplatnosť výroku, ktorý nie je napadnutý, odvolaním dotknutá. To neplatí, ak od rozhodnutia o napadnutom výroku závisí výrok, ktorý odvolaním nebol výslovne dotknutý, alebo ak určitý spôsob usporiadania vzťahu medzi stranami vyplýva z osobitného predpisu. Právoplatnosť ostatných výrokov nie je dotknutá ani vtedy, ak odvolanie smeruje len proti výroku o trovách konania, o príslušenstve pohľadávky, o jej splatnosti alebo o predbežnej vykonateľnosti (§ 367 C.s.p.).

Dokiaľ o odvolaní nebolo rozhodnuté, možno ho vziať späť. Ak odvolateľ vzal odvolanie späť, nemôže ho podať znova. Ak odvolateľ vezme odvolanie späť, právoplatnosť napadnutého rozhodnutia nastane, ako keby k podaniu odvolania nedošlo. Lehoty, ktoré majú plynúť od právoplatnosti napadnutého rozhodnutia, plynú v takom prípade od právoplatnosti uznesenia o zastavení odvolacieho konania. Ak sa odvolanie, o ktorom nebolo rozhodnuté, vzalo späť, odvolací súd odvolacie konanie zastaví. Ak sa odvolanie vzalo späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 369 C.s.p.).

Ak je žaloba vzatá späť po rozhodnutí súdu prvej inštancie, ale skôr, ako rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť, odvolací súd rozhodne o pripustení späťvzatia. Súd späťvzatie žaloby nepripustí, ak s tým protistrana z vážnych dôvodov nesúhlasí. Ak späťvzatie žaloby pripustí, odvolací súd zruší rozhodnutie súdu prvej inštancie a konanie zastaví. Ak je žaloba vzatá späť sčasti, použijú sa ustanovenia predchádzajúcich odsekov primerane (§ 370 C.s.p.).

Žalobu nemožno v odvolacom konaní meniť (§ 371 C.s.p.). V odvolacom konaní nemožno uplatniť práva voči žalobcovi vzájomnou žalobou (§ 372 C.s.p.).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov, ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.